

Powyższa teza wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, który rozpoznawał prawidłowość decyzji organów I i II instancji o umorzeniu postępowania w sprawie wydania decyzji zezwalającej na czasowe wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej. Organy stanęły bowiem na stanowisku, że wybudowanie drogi dojazdowej spowodowało trwałe wyłączenie gruntów z produkcji rolnej.

W ocenie Sądu – a wbrew twierdzeniom skarżącej spółki – nie mogła mieć wpływu na wynik zakończonej sprawy administracyjnej (wykładnię i prawidłowe zastosowanie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych) okoliczność zrealizowania przez spółkę drogi dojazdowej w wyniku zgłoszenia Staroście zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na przebudowie gazociągu wysokiego ciśnienia w zakresie budowy zespołu upustowego (na podstawie art. 30 Prawa budowlanego). Sąd wskazał, że nie było jego rolą w tej konkretnej sprawie badać i stwierdzić, czy prawidłowo Starosta zaaprobował ww. zgłoszenie spółki, bez żądania kierowanego do inwestora na podstawie art. 30 ust. 2 Prawa budowlanego, przedłożenia ostatecznej decyzji o zezwoleniu na wyłączenie przedmiotowego gruntu z produkcji rolnej. W tym kontekście zarzuty naruszenia przez organy orzekające w niniejszej sprawie przepisów art. 8 i art. 9 K.p.a. według WSA były chybione, albowiem i w zakończonym postępowaniu administracyjnym dotyczącym wydania zezwolenia na wyłączenie gruntów rolnych z produkcji tak Starosta, jak i następnie SKO nie były władne oceniać, czy uprzednio w odrębnej sprawie administracyjnej Starosta jako organ architektoniczno-budowlany prawidłowo zaakceptował zgłoszenie zamiaru realizacji przedmiotowej inwestycji polegającej na przebudowie gazociągu wysokiego ciśnienia w zakresie budowy zespołu upustowego.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 17 marca 2021 r., IV SA/Po 1814/20

Źródło: [CBOSA](#)